ARUBAANSE COURANT

Dagblad voor Aruba

13e Jaargang | ZATERDAG 18 DECEMBER 1954 | No. 2109

Arubaanse ambtenarenkorps vierde traditioneel kerstfeest op Aruba Golf Club

SAN NICOLAS.: — Een kleine vierhonderd mensen, voor het merendeel ambtenaren van het land en eiland waren gisteravond de gast van de Lago tijdens het jaarlijkse Kerstfeest, dat deze maatschappij speciaal voor onze ambtenaren organiseert. De Aruba Golf Club waar het Kerstfeest gehouden werd, was herschapen in een sprookjestuin, waar honderden lichtjes in de bomen en struiken twinkelden en waar de Kerstbomen een speciaal cachet aan de omgeving schonken. Elke gast kreeg bij het binnenkomen een lotje, een paar sigaren een programma en een handdruk van de directieleden van de Lago, die aan de ingang hun gasten opwachtten.

Voor tafels en stoelen was in voldoende mate gezorgd en de ruime patio van de Golf Club was omstreeks zes uur geheel gevuld met ambtenaren, employees van de Lago en nog enkele andere genodigden. Nijvere kellners sleepten volle dienbladen met drinks tegelijk aan en een prettige muziek zorgden voor de volmaakte stemming.

De organisatoren — er was een speciaal comité van 12 man met de heer R. Schlageter als voorzitter, gevormd, hadden een aantrekkelijk programma opgesteld. Erst kwamen er een paar sprekers en na het zingen van de volksliederen van Nederland, Engeland en de V.S. kwam men aan het lichtere gedeelte toe.

De heer J.J. Horigan, president-directeur van de Lago Oil & Transport Co., Ltd. trad op als eerste spreker na een introductie van dr. R. Turfboer, de eeremoniemeester van de avond. De heer Horigan heette namens de Lago alle ambtenaren met wie zijn maatschappij volgens de heer Horigan zulke prettige relaties onderhoudt van harte welkom op dit traditionele feest. Na nog gewezen te hebben op de betekenis van het Kerstfeest en de hoop te hebben uitgesproken, dat alle aanwezigen een prettige herinnering aan deze avond zouden overhouden 's werels grootste olieraffinaderij zijn besloot de president-directeur van toespraak.

Waarnemend Gezaghebber F. de P. Wever beantwoordde namens de overheidsdienaren de rede van de heer Horigan. Op zijn beurt bedankte de heer De Wever de Lago voor de gastvrijheid en tevens wees de heer De Wever op het grote geluk, dat in ons aller harte moet zijn wanneer het Kerstmis is.

De consul van de V.S. de heer J. McFarland had een bijzondere mededeling te doen. Men was er namelijk in geslaagd de toespraak van president Eisenhower via de kortegolfradio hier op Aruba op te vangen en van de tape over de in de Golf Cluh opgestelde microfoons uit te zenden. Alhoewel de redevoering van president Eisenhower niet geheel en al feilloos doorkwam was hij toch nog vrij aardig te verstaan. De president deed in zijn toespraak een warm heroep op alle volkeren van de wereld toch te proberen op vreedzame wijze naast elkaar te leven. „Er is genoeg voedsel, kleding en ruimte voor ieder mens op de wereld om in vrede te kunnen leven" aldus Eisenhower.

Aan het einde van zijn redevoering, die tot alle Amerikanen over de gehele wereld gericht was wenste Eisenhower eerst een ieder een prettig Kerstfeest toe en zeide toen de Kerstte Huis — stond te gaan verlichten. In werkelijkheid geschiedde dit om half zes Arubaanse tijd en op dat moment werden ook de lichtjes op de grote cateracker op de Lago ontstoken. Van dat ogenblik tot na Nieuwjaar zal een ieder, die in de buurt van de Lago komt deze lichtjes en de draaiende witte ster kunnen zien.

Het lichtere gedeelte van het programma bevatte het uitdelen van enkele of liever het verloten van 12 Kerstmanden, goed gevuld met kalkoen, wijn, sigaren, sigaretten e.d. Het ging met twee manden tegelijk en in de tussentijd werd er gezorgd voor varieté. Mej. Jean Ector oogstte veel en verdiend succes met de wijze waarop zij de tango danste, de Four Fifths — een quintet van Amerikanen zongen enkele liedjes en de Catalytic Calypso's lieten staaltjes van typische Caraibische muziek horen op hun merkwaardige muziekinstrumenten. Vooral Lord Cobashi, de leider van boom, die in zijn woning — Het Withet groepje, deed de ambtenaren schateren van het lachen met zijn calypso's.

Het werd een aangename viering en ongetwijfeld is de traditie van de Lago hierdoor weer eens verstevigd. De Lago Community Band, onder leiding van de heer J. Koulman, die in het begin van de avond voor de muziek had gezorgd, was daar niet in de laatste plaats debet aan.

Dat wij een apart woord aan de bij de afloop van de avond uitgedeel de kalenders willen wijden is niet vreemd, temeer als men deze kalenders gezien heeft. In de loop van dit jaar heeft de Lago namelijk een prijsvraag onder de werknemers uit geschreven voor kleurenfoto's, die in de komende kalender te gebruiken zouden zijn. De Lago kalender 1955 nu bevat een zestal meesterwerken op het gebied van de kleurenfotografie. Als verdere illustratie en als scherp contrast met deze 20e eeuwse kunst heeft men op de kalenderbladen rotstekeningen uit de Indianentijd gedrukt, hetgeen de kalender een bijzonder cachet geeft.

Stellig is de Lago erin geslaagd een kalender te vervaardigen, die aan de hoogste eisen voldoet.

KINDEREN IN IMELDA HOF KRIJGEN KERSTGESCHENKEN

O'STAD.: — Door de padvinders in de Lago Colony is in de afgelopen dagen een collecte in de Colony gehouden voor geschenken, die in Kerstpakketjes voor de kinderen in het Imelda Hof kunnen. Deze collecte is in samenwerking met het Civic Committee van de Lions Club georganiseerd en hedenmiddag zullen de Lions de cadeautjes aan de kinderen in het tehuis op de Noord overhandigen.

DE HEER POPPE AMBTENAAR IN ALGEMENE DIENST

O'STAD.: — Naar wij vernemen zal de heer A.J. Poppe, voormalig Onder-Gezaghebber van de Bovenwinden en thans werkzaam op het Gouvernements-secretarie te Curacao binnenkort in dienst van het eilandgebied Aruba treden. De heer Poppe wordt aangesteld als ambtenaar in algemene dienst op het Bestuurskantoor.

SURINAME VIERT FEEST OP DE 29e DECEMBER

O'STAD.: — In Suriname wordt van de bevestiging van het Statuut op 29 December aanstaande een groot feest gemaakt. Eris een Feestcommissie in het leven geroepen, die de feest gemaakt. Er is een Feestcommis-

Zij hebben daartoe de beschikking over ampele middelen. In „De Tijd" lazen wij tenminste, dat de satd Paramaribo alleen al een bedrag van Fl. 15.500.— hiervoor heeft uitgertokken, het totale bedrag, dat „opgefeest" zal worden bedraagt Fl. 28.000.—

Deze gelden heeft men dan ook wel nodig. Het feestprogramma vermeld namelijk onder meer, dat op de 29e December er vrij dansen gegeven zal worden. Het gouvernement heeft een aantal bands gehuurd en deze zullen in de diverse dansgelegenheden spelen. In twee bioscopen worden verder gratis films gedraaid, van kwart over acht tot 12 uur 's nachts. Ook zal er een gondelvaart door de Suriname rivier worden georganiseerd. Aan eigenaren van grote kantoren en winkels is gevraagd de vlag uit te steken en des avonds hun gebouwen te illumineren. Ook de gouvernementsgebouwen zullen dit doen.

Het belooft dus een groot feest in Suriname te worden.

Einde regering M.F.?

PARIJS. — De regering van Mendès-France van Frankrijk is in de Nationale Vergadering bij de stemming over de begroting van een departement verslagen. Het bericht vermeldde niet, of Mendès-France door deze nederlaag genoopt zal zijn af te treden.

De Franse Nationale Vergadering wees eerder op de avond met 469 tegen 102 stemmen een voorstel af om het debat over de bekrachtiging van de Parijse overeenkomsten voor onbepaalde tijd uit te stellen. Het debat begint aanstaande Maandag.

PRINS BERNHARD, PRESIDENT VAN INT. HIPPISCHE FEDERATIE.

BRUSSEL.— Z.K.H. Prins Bernhard is tijdens een zitting van de Internationale Hippische Federatie gekozen tot president als opvolger van de huidige functionaris, generaal baron Trannoy (België), die na een periode van vier jaar aan de beurt van aftreden was. Reglementair kon hij niet herkozen worden. Prins Bernhard werd met zeer grote stemmenmeerderheid gekozen.

Tijdens korte plechtigheid werd Simon Bolivar's 124e sterfdag herdacht

ORANJESTAD.: — Strak wapperden de vlaggen van Venezuela en Colombia en van de Sociedad Bolivariana gistermorgen in de stevige passaatwind bij het gebouw van de Sociedad in Oranjestad toen zich een aantal mensen, onder wie de waarnemend Gezaghebber, de heer F. de P. Wever, leden van het Corps Consulair, majoor G.J.B. Veenhuijs en nog enkele leden van de sociedad, voor het gebouw verzamelden om luister bij de herdenking van Simon' Bolivar's sterfdag — nu 124 jaar geleden — te zetten.

De heer M.J. Croes heette de aanwezigen van harte welkom en nodigde, nadat het Venezolaanse volkslied gespeeld was, de consul van Colombia, de heer J.J. Rico Villamizar uit de redevoering ter herdenking van Simon Bolivar uit te spreken. In prachtig Spaans, gevoelvol voorgedragen, ging de heer Villamizar in op de betekenis van Bolivar voor de Amerika's en wat deze landen aan deze man te danken hebben gehad. Elders in deze editie vindt U de volledige tekst in de originele taal van de heer Villamizar.

De heer M.J. Croes droeg daarna het „Proclama" — de laatste uitspraak van Bolivar voor.

Na de „Proclama" verzocht de heer Croes een minuut stilte.

De heer A. Mirep, voorzitter van de Sociedad Bolivariana legde namens de sociedad en bevolking na de minuut stilte de eerste fraaie krans bloemen aan de voet van het standbeeld van de Bevrijder neer. De heer V.M. Avendaño, consul van Venezuela, droeg een rood-geel-blauw gekleurde bloemenkrans namens het Venezolaanse consulaat en de Venezolaanse gemeenschap op Aruba aan en namens de consul van Noorwegen werd een ruiker bloemen neergelegd.

Na het „marcha funebre" en het Wilhelmus behoorde de herdenking van de dood van Simon Bolivar op Aruba weer tot het verleden.

Minister President Dr. W. Drees tijdens zijn toespraak. Zittend v.l.n.r. mr. Th. J. v.d. Peyl, de heer J.E. Yrausquin, E. Jonckheer en mr M.F. da Costa Gomez.

NIEUWE K.N.S.M. PASSAGIERSSCHEPEN IN DE PLAATS VAN „ORANJESTAD EN „WILLEMSTAD"

O'STAD.: — Gelijk wij reeds schreven zullen de „Willemstad" en de „Oranjestad" van de K.N.S.M. in de nabije toekomst de Antilliaanse havens niet meer aandoen en ingezet worden op de route Europa-Suriname. Van de K.N.S.M. ontvingen wij thans een officieel communiqué over deze verandering.

De KNSM gaf opdracht tot de bouw van twee motorpassagiersschepen, elk van circa 7000 brt om de plaats in te nemen van de „Oranjestad" en de „Willemstad" in de lijnvaart naar de Antillen, Venezuela en Costa Rica. Deze schepen zullen namelijk t.z.t. de „Cottica" en de „Bonaire" moeten vervangen.

De opdrachten tot de bouw zijn verstrekt aan de Gebr. Pot te Bolnes bij Rotterdam en de Machinefabriek en Scheepswerf van P. Smit Jr. te Rotterdam. Beide schepen zullen worden ingericht als één-klasse-schepen met accomodatie voor 116 passagiers. Bovendien worden zij voor grote groepen reizenden voorzien van speciale accomodatie voor nog eens 68 passagiers.

De afmetingen zijn: lengte over alles 120 meter; breedte 17 meter; hol bijna tien meter; diepgang bijna 7 meter.

Het schip dat bij de Gebr. Pot wordt gebouwd zal worden uitgerust met een Stork motor; het zusterschip met een Smit-Burmester en Wain motor. De snelheid van beide schepen zal circa 15,5 mijl per uur worden.

Er zal veel zorg aan het uiterlijk en de inrichting der verschillende salons worden besteed.

Door deze opdracht steeg het aantal bouworders van de KNSM bij de diverse Nederlandse werven tot 12 met een totaal draagvermogen van ca. 45.000 ton.

BEVESTIGING STATUUT NIEUWE KONINKRIJK IN BEELD

Een beeld van de Gouden Koets op de route tussen het Paleis en de Ridderzaal (Kneuterdijk)

Worden veelbelovende plannen van landbouwersvereniging door beslissing B.C. doorkruist?

ORANJESTAD.: — In ons blad van Donderdag 9 December j.l. maakten wij gewag van de oprichting van de Arubaanse Landbouwersvereniging en het nut, dat deze vereniging voor de gemeenschap kon hebben. Wij schreven, dat hier nu eens de mogelijkheid bestond met betrekkelijk geringe middelen iets daadwerkelijks voor de verbetering van de welvaart te doen. Echter de levering van de melk, die op de proefboerderij te Wayacka geproduceerd wordt zou de overheid aan de vereniging tegen een bepaalde prijs moeten afstaan, omdat andere geen begin gemaakt zou kunnen worden.

Verdere steun zou de vereniging voorlopig van de overheid niet behoeven.

Wij vernamen nu, dat het Bestuurscollege besloten heeft deze week de melk van Wayacka niet aan de vereniging af te staan, doch aan een particulier, die waarschijnlijk een hogere prijs geboden heeft. Met deze beslissing is het lot van de Landbouwersvereniging vrijwel getekend, de vereniging zal haar plannen of in het geheel niet of slechts in veel geringere mate kunnen uitvoeren, dan oorspronkelijk de bedoeling was.

Wij betreuren dit ten zeerste, omdat door deze beslissing bij voorbaat de mogelijkheid de welvaart te verbeteren op dit gebied is opzij geschoven. Een ampele herhaling van de argumenten, die wij in ons vorig artikel naar voren haalden met betrekking tot de voordelen, die een dergelijke vereniging voor de gehele gemeenschap betekent behoeven wij niet te geven. Wij kunnen volstaan met te zeggen, dat hier inderdaad een kans —een reeele kans — bestond Aruba vruchtbaarder te maken, zodat het eiland zelf wat zou gaan ophrengen. In het geval de plannen van de vereniging waren uitgekomen was de omvang van de welvaartsverbetering voorlopig nog niet te schatten. Nu is de kans tot een zeer kleine percentage gedaald omdat waarschijnlijk het algemeen belang voorbij is gezien.

Wij hopen echter dat het B.C. zich alsnog zal beraden over de mogelijkheid waarop de vereniging geholpen kan worden.

DE HEER DE PALM OPVOLGER VAN DE HEER ODUBER IN EILANDS-

ORANJESTAD.: — Naar wij vernemen heeft de heer A.H.N. de Palm zijn benoeming tot lid van de Eilandsraad ter opvolging van de heer D.E. Oduber aanvaard. De heer Oduber was lid van de A.V.P.-fractie in de Raad.

AMBTENAREN OP 24 EN 31 DECEMBER HALVE DAG VRIJ

O'STAD.: — Naar wij vernemen zullen de eilandsambtenaren op 24 en 31 December aanstaande een middag vrijkrijgen. Welke gedragslijn op de dag van de afkondiging van het Statuut — 29 December — gevolgd zal worden, is nog niet bekend.

LOONSVERHOGING-ONDERHANDELINGEN OP DE LAGO

SAN NICOLAS.: — De Lago deed ons de volgende mededeling toekomen:

„Tijdens de bijeenkomst van de L.E.C. en de directie van de Lago Vrijdag 17 December j.l. bracht de L.E.C. meer argumenten naar voren met betrekking tot de vraag tot loonsverhoging. De argumenten hadden betrekking op de efficiency van de werknemers en het moreel.

De directie gaf toe, dat de L.E.C. enkele nieuwe gegevens verschafte, die in het verleden niet gezamenlijk beschouwd zijn. De directie zegde ook een verder onderzoek van de kwestie toe en beloofde een voorstel van haar kant, dat de zaak zal regelen en dat zo snel mogelijk en niet later dan de week, die op Maandag 27 December aanstaande begint.

V.l.n.r. Minister Kernkamp, Min. Pres. Currie, Min. Pres. Drees en Min. Pres Jonckheer kijken de actes in.

DE GEZAGHEBBER VAN ARUBA,
— Plaatselijk Hoofd van Politie —

Maakt bekend:

A. dat de afgifte van vuurwerk door de importeurs aan de winkeliers bepaald wordt op 20 December 1954;
B. dat de verkoop van vuurwerk aan het publiek en derhalve ook het afsteken daarvan, van 21 December 1954 tot en met 1 Januari 1955 wordt toegestaan, onder voorwaarde dat het afsteken niet mag geschieden:
1. binnen een straal van 250 meter om hospitalen,
2. tijdens de kerkdiensten.
C. Te Sint Nicolaas is het verboden vuurpijlen e.d. af te schieten.

De wnd. Gezaghebber,
w.g. F. WEVER

Nobelprijzen uitgerijk

HEMINGWAY:

„Wanneer een schrijver veel geluk heeft, zal hij soms succes hebben

STOCKHOLM. — Koning Gustaaf Adolf van Zweden heeft dezer dagen in het Concertgebouw in Stockholm de Nobelprijs voor letterkunde, die dit jaar is toegekend aan de Amerikaanse schrijver Ernest Hemingway, uitgereikt. Hemingway was door ziekte verhinderd de plechtigheid bij te wonen. Zijn prijs, ten bedrage van 125.000 gld. (Ned. crt.), werd voor hem in ontvangst genomen door de Amerikaanse ambassadeur in Zweden, Cabot.

Voorts overhandigde de koning de Nobelprijs voor natuurkunde aan de Duitse professor Max Born, de prijs voor scheikunde aan de Amerikaanse professor Linus Pauling en de prijs voor geneeskunde aan de Amerikaanse professoren John Enders, Frederick Robbins en Thomas Weller.

Over de toekenning van de Nobelprijs voor letterkunde aan Hemingway heeft menigsverschil bestaan. De Zweedse academie voor letterkunde, die de prijs toekent, heeft getwijfeld tussen Hemingway en de linkse IJslandse auteur Halldor Kilian Laxness.

Volgens het testament van Alfred Nobel moet de prijs worden toegekend aan die persoon, die op het gebied van letterkunde het verdienstelijkste werk met idealistische strekking heeft geleverd". De voorzitter van de academie, dr. Anders Oosterling, verklaard, dat Hemingway, behalve de in vroegere werken getoonde „brute, cynische en ongevoelige kanten", ook „heroisch pathos heeft getoond en een manlijke liefde voor gevaar en avontuur met een natuurlijke bewondering voor elk individu, dat de goede strijd voert in een wereld van realiteit, overschaduwd door geweld en dood".

Geluk, noodzakelijke factor

In een door de Amerikaanse ambassadeur voorgelezen boodschap dankte Hemingway voor de prijs. „Geen schrijver, die de grote schrijvers die de prijs niet ontvingen kent, kan de prijs anders dan met nederigheid aanvaarden. Het is nodig deze schrijvers op te sommen. Ieder kan overeenkomstig zijn kennis en geweten zijn eigen lijst opstellen".

Hemingway voegde hieraan toe: „schrijven op zijn best is een eenzaam leven. Schrijversorganisaties verzachten de eenzaamheid van de schrijver, doch ik betwijfel het, of zij zijn werk verbeteren.

Hij groeit in openbaar aanzien, als hij zijn eenzaamheid ontvlucht, en vaak gaat zijn werk achteruit. Want hij doet zijn werk alleen en, als hij een goed genoeg schrijver is, moet hij dagelijks de eeuwigheid of het ontbreken hiervan, onder de ogen zien".

„Voor een oprecht schrijver moet elk boek een nieuw begin zijn, vanwaar hij opnieuw streeft naar iets dat niet te bereiken is. Hij moet altijd streven naar iets, dat nog nooit verricht is, of dat anderen tevergeefs hebben getracht te bereiken. Dan zal hij, wanneer hij veel geluk heeft, soms succes hebben", aldus Hemingway.

Koning Gustaaf Adolf en koningin Louise woonden met andere leden van de Koninklijke familie de plechtigheid bij. Ook het gehele kabinet onder premier Erlander was tegenwoordig. Het geheel werd per televisie uitgezonden. De camera's die men verdekt tussen de bloemen had opgesteld, werden bediend door technici in avondkleding.

Medische vooruitgang

Professor Sven Gard, een vooraanstaand Zweeds virusdeskundige, prees de winnaars van de prijs voor geneeskunde, die naar hij zeide de genezing van kinderverlamming „een stap naderbij" hebben gebracht. De oorzaak van de gewone verkoudheid zal ook wel spoedig worden gevonden, aldus prof. Gard. „De strijd, welke sinds 75 jaar tegen door bacteriën veroorzaakte ziekten wordt gevoerd, is succesvol geweest. De pest, cholera, typhus, diphtherie en bloedvergiftiging zijn niet langer een bedreiging voor de mensheid. Tuberculose schijnen wij onder controle te hebben. Wanneer wij evenwel ons met de virusziekten bezig houden, zien wij een geheel ander beeld. Met uitzondering van de gele koorts en de epidemische typhus schiet in al deze gevallen onze wetenschap te kort. Het ergste van alles is, dat vele virusziekten zich uitbreiden, een neiging die vooral evident is bij kinderverlamming", aldus prof. Gard.

LENSTRA EN SCHAAP IN NED. ELFTALCLUB

's GRAVENHAGE.— Abe Lenstra (Heerenveen) en Rinus Schaap ('t Gooi) zijn uitgenodigd om deel te nemen aan de centrale training van de Nederlandse elftalclub. De keuzecommissie van de KNVB zal zich nader beraden over verdere uitbreiding van de elftalclub

Algemene vergadering voor op agenda

NEW YORK. — Men verwacht, dat de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties vandaag — één dag op het schema vooruit — de werkzaamheden van de huidige zitting zal beeindigen. Alle commissies hebben nu haar agenda's afgewerkt en thans rest nog het houden van een voltallige vergadering om de besluiten der commissies te bekrachtigen. Een van de voornaamste punten, dat goedkeuring vereist, is de bekrachtiging van het Woensdag door de politieke commissie genomen besluit om het Griekse verzoek inzake het zelfbeschikkingsrecht van Cyprus niet verder te behandelen. Met het oog op de stemverhouding in de commissie (49 tegen nul stemmen bij elf onthoudingen) gelooft men, dat het besluit een overweldigende meerderheid in de Assemblée zal verwerven.

POLITIEBERICHTEN ARUBA

Door de Politie op San Nicolas werden drie manspersonen aangehouden en voor onderzoek overgegeven aan de Recherche daar zij de koopwaar van een koopvrouw over de straat hadden gegooid waardoor een groot gedeelte verloren ging.

—o—

Op het kruispunt van Speykstraat-Trompstraat vond een aanrijding plaats tussen truck A-2749 en personenauto A-4531. Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor terwijl de totale schade ongeveer F. 300.— bedraagt. Oorzaak: De bestuurder van de truck verleende het van rechts komend verkeer geen voorrang.

—o—

Werd assistentie gevraagd bij het New York restaurant. Bij aankomst van de politie trof deze terplaatse een manspersoon aan met een bloedende wonde aan zijn hoofd. Hij verklaarde te zijn geslagen door een vrouw. Daar hij in kenlijke staat van dronkenschap verkeerde is hij na behandeld te zijn door een dokter, ter ontnuchtering ingesloten.

—o—

Door de politie op San Nicolas werd geconstateerd dat met auto A-3722 slingerend over de weg werd gereden Bij onderzoek bleek dat de bestuurder onder de invloed van alcoholhoudende drank verkeerde. Ter voorkoming van ongelukken is het motorrijtuig aan de politiewacht geplaatst.

—o—

Verscheen aan de politiewacht te San Nicolas de persoon F.W. met enige bloedende wonden aan zijn hoofd. Hij verklaarde met een revolver te zijn geslagen door een zekere M.W. is voor eerste hulp overgebracht naar het Hospitaal. M. is later door de politie aangehouden en bleek in het bezit te zijn van een revolver. Hij is voor onderzoek overgegeven aan de Recherche.

—o—

In de B. v.d. Veen Zeppenfeldtstraat vond een verkeersongeval plaats waarbij een man werd aangereden door een auto. Daar hij verwondingen had opgelopen is hij voor onderzoek opgenomen in het hospitaal. Oorzaak: de man liep zonder uit te kijken plotseling de weg over. Een verder onderzoek wordt ingesteld.

ARUBAANSE COURANT
Uitgeefster: Arubaanse Drukkerij en uitgevers & publiciteit Mij N.V.
Awa[illegible]uitstraat 2. tel: 1116. Oranjestad.
Directeur-Hoofdredacteur: G.J. Steartjes
Abonnementsprijs Fl. 2.50 per maand bij vooruitbetaling.
Gedrukt bij Drukkerij „De Stad" N.V.

AGENDA

Zaterdag, 18 December 1954:
De Veer Theater:
20.30 „All the brothers were valiant"
Rialto:
20.00 „Toughest man in Arizona"
Cinelandia:
20.00 „Wagon West"
Principal:
20.00 „Act of love"
Aurora:
19.30 „Torpedo Alley"

Zondag, 19 December 1954,
De Veer Theater:
18.00 „Toughest man in Arizona"
20.30 „All the brothers were valiant"
Rialto:
18.00 „Gold fever"
20.00 „Toughest man in Arizona"
Cinelandia:
18.00 „Marshmallow moon"
20.00 „Wagon West"
Principal:
18.00 „Northwest Territory"
20.00 „Act of love"
Aurora:
19.30 „Cancion Mortal"

APOTHEKEN

Nacht- en Zondagdienst wordt waargenomen van 11 tot en met 17 December door
Oranjestad: Botica Aruba
San Nicolas: Botica Centraal.

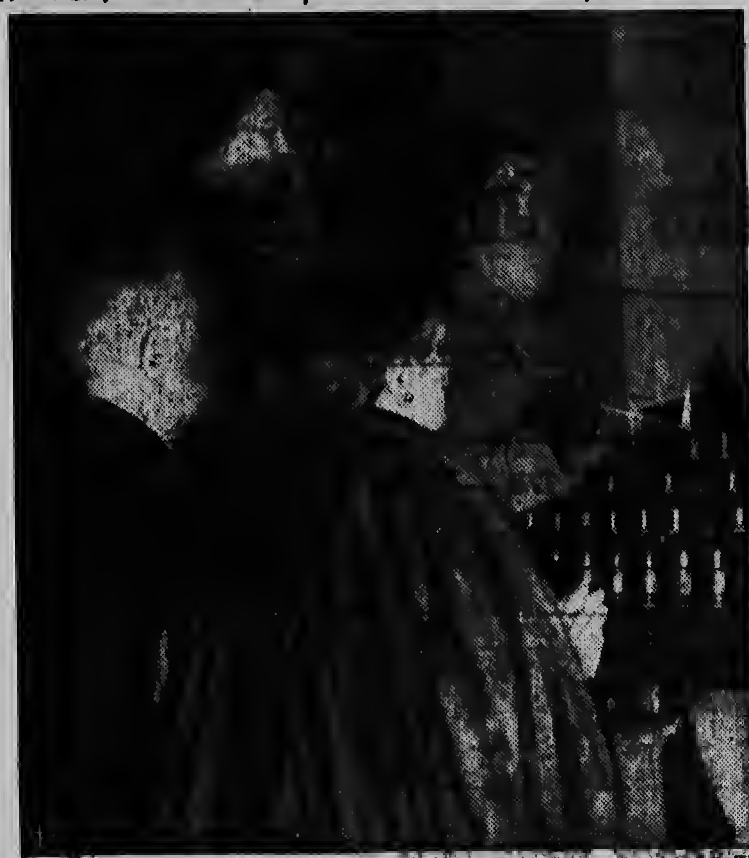
VROEDVROUW-, ZIEKEN- EN KRAAMVERPLEEGSTER
Zuster M. v.d. Mark, tel. 1557, Rondweg Oranjestad.

PROGRAMMA RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP
Zaterdag 18 December 1954
NEDERLANDS PROGRAMMA
18.35 Opening en programma overzicht
18.37 „Ouverture"
19.12 „Quizz"-programma.
19.02 Nieuws
19.10 Nieuwsjournaal door Gerard de Haan.
19.17 Dansmuziek
19.30 Klokslag van het Paleis op de Dam.
19.31 De Week in Nederland.
20.16 Programma overzicht voor de komende week.
20.20 RUBRIEK VOOR DE WEST:
20.51 Nieuws in 't kort
20.53 Beursoverzicht
20.55 Avondgebed: Pater J. B. v. Croonenburg C.S.Sp.
20.58 Sluiting en Wilhelmus

LUCHTPOST-SLUITING
Antigua: Woensdag 16.00 en Vrijdag 14.00 uur.
Bonaire: Maandag en Woensdag 16.00 uur Woensdag 9.00 uur en Zaterdag 11.30 en 16.30 uur.
Br. Guiana: Dinsdag 16.00 en Vrijdag 4.00 uur
Canada: Maandag en Woensdag 9.00 uur Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Colombia: Maandag, Donderdag, Zaterdag 16.00 uur
Costa Rica: Maandag en Zaterdag 16.00 uur
Cuba: Maandag, Woensdag, Donderdag en Vrijdag 16.00 uur
Curacao: Maandag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Vrijdag 16.00 uur Dinsdag en Zaterdag 11.30 uur, Woensdag en Vrijdag 9.00 uur, Donderdag 13.30 uur.
Europa: Vrijdag 9.00 uur, Maandag, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Panama: Maandag, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
Pto. Rico: Maandag 14.30, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur.
Sto. Domingo: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag 16.00 uur
St. Maarten: Woensdag 16.00 uur
Suriname: Dinsdag en Zaterdag 16.00 uur
Trinidad: Dinsdag 16.00 en Zaterdag 11.30 uur
Venezuela: Dinsdag en Donderdag 13.30 Maandag 14.30 en Woensdag en Vrijdag 14.45 uur Zaterdag 15.00 uur
Ver. Staten van Noord Amerika: Maandag, Woensdag, Vrijdag 9.00 uur, Maandag, Woensdag, Vrijdag en Zaterdag 16.00 uur Woensdag en Vrijdag 14.00 uur.

Openingsuren Openbare Leeszaal en Boekerij:
Oranjestad: Leeszaal dagelijks van 9 tot 12 en van 2.30 tot 5.30: bovendien Dinsdag- en Vrijdagavond van 7 tot 9 uur. Uitleen dagelijks van 2.30 tot 5.30 uur en Dinsdag- en Vrijdagavond van 7 tot 8.45 uur. Zaterdagsmorgens ook. Zaterdagsmiddags tot 5 uur
San Nicolas. Uitleen elke Dinsdag en Vrijdag van 2.30 tot 5.30 uur 's-avonds.

Nan ta pidi Dios pa bida di Papa Pius XII

Un muher ta sende e belanan, mientras cu tres otro persona ta pidi Todopoderoso pa salba bida di Su Santidad na misa St. Vincent Ferrer den New York City. Ta na e mes iglesia aki Su Santidad tabata haci su oracionnan tempu ela bishita Merka na anja 1936 como Cardinal Pacelli. Ultimo noticianan ta mustra cu Papa su condicion di siud ainda ta basta na peliger.

Conmemoracion di Simon Bolivar

Ayera, dia 17 di December 1954, a worde conmemora e di 124 anja di morto di e gran Heroe, Simon Bolivar, cual triste separacion a tuma lugar dia 17 di December 1830 na San Pedro de Alejandrino, Sta Marta, Colombia. Varios pais, cual a ser liberta pa Simon Bolivr y tur e nacionnan cu ta admira e Limbertador a evoca ayera na e figura inmortal di Simon Bolivar.

Asina tambe na nos isla ayera 11 or di merdia bao di auspicio di e miembronan directiva di Sociedad Bolivariana tabatin un ceremonia pa conmemora e dia ev. Presente tabata Sr. F. de P. Wever gezaghebber interino, Maj. G.J.B. Veenhuys, comandante di marino, miembronan di cuerpo consular y miembronan di Sociedad Bolivariana.

Despues cu himno nacional di Venezuela aworde toca a tuma palabra na promer lugar Sr. J.J. Rico Villamizar, consul di Colombia cual a dirigi e seguiente palabranan:

„Honorable Sr. Gobernador Distinguidos colegas del Cuerpo Consular, Consocios bolivarianos, señores;

„Un deber cuya exacta interpretación no podriamos lograr en pocas palabras, nos congrega hoy al pié de este monumento, para rendirle al heroe que el bronce representa, un tributo, mitad de admiración y de respecto mitad de amor y gratitud.

Y digo que es un deber cuya definación no cabe en términos ligeros porque él esta amasado con sentimientos de ascendencia muy intima, cuales son todos aquellos que tocan con los conceptos de „libertad", de „independencia", de dignidad humana y de respeto a los derechos inelienables del hombre encarnados y representados en el pensamiento y en la obra de BOLIVAR.

El suceso que conmovió al mundo y a nuestro Continente el „17de Diciembre de 1830". es recordado con unción, fervor y respeto en el Altar de todas las Patrias de América, pues en el corazón y en la mente de todas ellas vibran sin cesar la imagen del Padre y la evidencia del Genio.

Y no de otra manera podriamos reaccionar frente al recuerdo del que fué adalid, espiritu y cerebro de nuestra sagrada causa, y del que como San Luis o Don Quijote, vivió y murió quemado por el fuego de un ideal superhumano.

Su obra, que hoy alcanza 124 años de vencida, continua dando sus frutos y ejerciendo su imperio en todos los órdenes de la vida cuidadana, desde aquel que significó libertad politica e independencia patria hasta estos que hoy nos piden firmes y claros principios morales y filosóficos para poder seguir adelante en la senda del progreso.

De ahi que para aludir a la obra de Bolivar, cuando de ello se trata, nos sea tan dificil enmarcar en pocas frases su inmenso contenido y llevar al animo siquiera una minima parte de su insólita grandeza.

Para abarcarla en su conjunto y dominar con la vista su proyección en los campos de la Historia, habria necesidad de mirar muy hondo en los estratos del pasado. de entender a plenitud las frases del presente, y de penetrar convidencia sin igual en los horizontes del futuro.

La obra de Bolivar no puede pues entenderse sino echando mano de la „sinteses" de esa medida sin media en cuyo seno todo concepto logra holgarse y encontrar una imagen mas o menos verdadera.

Diremos pues que Bolivar fué grande en la excelsitud de esta palabra, y que el hilo de sus pensamientos, la fuerza de sus hechos y la luz que su genio nos legara, siguen tejiendo y seguiran tejiendo por siglos y siglos los destinos de America.

Despues Sr. Milo Croes a reza e ultima proclama di Simon Bolivar na e pueblo colombiano cual ta consisti di e siguiente palabranan:

„Colombianos: habeis presenciado mis esfuerzos para plantear la libertad donde reinaba antes la tirania. He trabajado con desinteres, abandonando mi fortuna y aun mi tranquilidad. Me separe del mando cuando me persuadi que desconfiabais de mi desprendimiento.

Mis enemigos abusaron de vuestra credulidad, y hallaron lo que me es mas sagrado — mi reputacion y mi amor a la libertad. He sido victima de mis perseguidores que me han conducido a las puertas del sepulcro.... yo los perdono.

Al desaparecer de en medio de vosotros, mi cariño me dice que debo hacer la manifestacion de mis ultimos deseos. No aspiro a otra gloria que a la consolidación de Colombia. Todos debeis trabajar por el bien inestimable de la union: Los pueblos obedeciendo al actual gobierno para libertarse de la anarquia: Los ministros del santuario dirijiendo su oraciones al ciclo; y los militares empleando su espada en defender las garantias sociales.

Colombianos, mis ultimos votos son por la felicidad de la Patria.... Si mi muerte contribuye para que cesen los partidos y se consolide la union, yo bajaré tranquilo al sepulcro."

E proclama aqui riba menciona a ser firma den e quinta na San Pedro de Alejandrino, Sta. Marta, dia 10 di December di 1830.

Despues di e proclama, a worde teni un minuut di quietud. Ora esey a pasa Sr. Alfonso Mirep a pone un krans na pia di Simon Bolivar na nomber di pueblo di Aruba.

Sr. V. M. Avendaño a pone despues un krans pa cuerpo consular y venezolanonan. Promer cu e ceremonia a worde considera como termina Sr. Milo Croes a pone un bouquet di flor como consul di Norwega.

PAGINA TRES

Benny More y la vida artistica

TERMINACION

A la vista del publico, mientras se dirigia al interior para dejarlos en alguna parte. Y volvio sin los dientes. Y cantó como nunca!

Las señoras y muchos hombres del publico no pudieron reprimir un gesto de repulsión. Aquello era demasiado! No habia necesidad de anunciarlo y mucho menos de hacerlo ante ellos. Claro que a los dos minutos de estar cantando nadie pensaba en los dientes del artista. Que asi son de subyugantes la voz y el estilo de Benny Moré.

LOS EMPRESARIOS

Los empresarios suspiran por tener en sus programas a Benny Moré. Pero empiezan a temer a su informalidad.

Alipio Garcia, que fuè el primero en descubrir la enorme atracción del „Barbaro" lo contrató para su modesto bar de la Calzada de Dolores. A Benny Moré le gustó la idea. Su programa radial y sus grabaciones en todas las victrolas eran escuchados con insistencia. Fué al Ali Bar. Y el pequeño local se colmó de publico.

Todo el mundo se dió cuenta del fenómeno menos Benny; que faltaba cada vez con mas frecuencia a las horas del show.

Tenia que ir a los bailes con su orquesta. Y para Alipio llegó a constituir una especie de loteria la presencia del „Barbaro" en el Ali.

—Con todo lo que me ha hecho sufrir me gustaria poder anunciarlo de nuevo —dice Alipio—. Benny es una atracción hasta cuando viene de visita.

Mario Aguero, director artistico del „Montmartre", explicaba asi su experiencia con Benny Moré.

—Lo que hemos sufrido en „Montmartre" con este hombre no es para contarlo. Debutó y al segundo dia nos trajo al médico que nos dijo: „Si este hombre sigue cantando corre el peligro de quedarse sin voz". En efecto. La noche que él mismo explicó al publico lo que decia su médico, cantó mas canciones y con voz mas clara y potente que nunca. A partir de aquella noche, si cantaba en el primer show no cantaba en el segundo. Vino el estreno de una producción a base de él. No niego que el público respondió con su presencia en el show de Montmartre y que nosotros estabamos contentos con él. Ensayó el dia del estreno con mas entusiasmo que ningun otro artista. Se afanó porque todo saliera bien ensayado. Se reitró tarde casi anochecido. En efecto, A la hora de comenzar el show Benny Moré no estaba en el cabaret. Llegó cuando habia terminado, diciendo que se habia quedado dormido.

Gabriel Guzman, administrador del teatro „América". no tiene personalmente, ninguna queja que exponer contra Benny Moré.

—Alla Fernando Albuerne su compañero de empresa y de program, —nos dice.

Los dias que vivienron Alhuerne y Garrote cuidando de Benny fueron de verdadera angustia.... Lo llevaban. Lo traian. Le obligaban a comer. Pero Benny se dormia mientras comia. Se dormia a todas horas. Sólo un dia falto al „América". Pero lo habia advertido con tiempo. Tenia un baile fuera de La Habana.

Augusto Ferrer de Couto, empresario de la temporada „Cuba Canta y Baila", es el mas herido. Por su doble condición de periodista de la farandula y de empresario, tuvo que sentirlo mas profundamente. Benny Moré no solamente se negó a continuar la temporada alegando exceso de trabajo sino que al homenaje que se le anunció como despedida, no asistió. Y Ferrer decidió devolver el dinero al publico y suspender la función.

—Aqui no lo quiero ni regalado —dice Ferrer.

QUE DICE BENNY MORE?

Bueno. Benny no acaba de comprender todo este barullo que han armado sus empresarios. Ya han visto ustedes que todo el mundo esta enterado de su salto a la fama y la popularidad menos él.

Oiganle cómo explica sus experiencias estelares.

—De pronto se me vino el mundo encima: Yo era un hombre feliz. Cantaba a gusto mis programas. Y me iba a los bailes con mi orquesta. Si no dormia toda una noche, tenia después el tiempo que queria para desquitarme. Nadie me exigia, reloj en mano. Nadie me regañaba. Nadie me pedia cuentas. Pero de pronto, compadre, me enteré que habia una cosa que se llama reloj. Que el dia solamente tiene veinticuatro horas y que de esas veinticuatro horas yo no dormia ninguna. Yo no sé que ha pasado! Fijese....

Saca un cigarillo de la cajetilla y pide un fósforo.

—Se ensaya desde las diez de la mañana. Se canta una tanda por la tarde. Un show de televisión. Otra tanda por la noche en el teatro. Después dos programas en el cabaret. A lo mejor una noche tengo que salir con mi orquesta a un baile. Regreso con la claridad del nuevo dia. Tengo que detenerme en plena carretera para no irme dormido contra una cuneta. Una noche noté que se me iluminaban los ojos y no veia nada. Me tuve que parar y dormir diez minutos. Asi pude llegar a casa. Apenas dormi dos horas, me vinieron a buscar para otro ensayo. Ensayé hasta la una de la tarde. Fui al radio a grabar. Otra vez la tanda de la tarde. Otra vez la televisión. Otra vez la tanda de la noche y los dos shows del cabaret. Me estaba fundiendo!

—Y qué me dice de la noche que dejó plantado el show de „Montmartre"?

—Fatalidad. Le encargué a mi hermano que me despertara a tiempo para estar en el cabaret. Mi hermano me vio dormir tan sabrosamente que le dolió despertarme. Pensó que la cosa era como otras veces. Y esta vez era el estreno de una producción en la que yo lo era casi todo. Fatalidad! Tuvo razón Aguero en ofenderse....

—Y lo del „Marti?"

—Ellos sabian que yo no iria. Yo tenia un baile contratado desde mucho antes de que empezara la temporada. Creyeron que eran caprichos mios. Y yo no dejo plantado un baile por nada. Ese es no solamente mi negocio sino la comida de los musicos de mi orquesta. Y me fui al baile.

—Los empresarios insisten en que es usted un informal.

—Fatalidad. Los dias solamente tienen veinticuatro horas.

—Tiene mucho dinero ahorrado?

—No tengo un kilo? Lo he prometido a mi novia casarme con ella en El Cobre y no hemos ido ya porque no tengo dinero para el viaje....

CONCLUSION

Lo han oido bien? Sigue siendo el muchacho aquel que vino desde Camaguey con una guitarra y muchas ilusiones, a conquistar la capital. Bohemio alegre y despreocupado, añora en plena opulencia — gana mas de mil pesos semanales — los dias aquellos en que mostraba su risa sin dientes a los turistas.

Y se escapa de los medios elegantes y perfumados para beber una copa con el cliente circunstancial, pero entusiasta, que se emociona con sus canciones, en algun sitio modesto de los que supieron de sus tiempos de escasez y de hambre.

Informal? No. Desorbitado ante la enorme responsabilidad que la fama ha echado sobre sus hombros.

Cuando se formalice y organice su vida, a lo mejor los empresarios no sepan agradecérselo, como le agradecen ahora su sola presencia.

Misterios de la maravillosa vida de la farandula, que Benny Moré no ha descifrado todavia!

APUNTES DEL NATURAL

Clarita es una muchacha encantadora. Alegre, vivaracha, elegante, locharla, la noté un poco nerviosa y preocupada. La conversación se desilza incuaz. Viene a visitarme, locuela y agitada, envuelta en la aureola de sus ricos vestidos y la fragancia de un nuevo perfume de moda. A pesar de su animada conexa. Habla precipitadamente. Toma un cigarrillo, absorbe de él dos o tres bocanadas, lo retira agitada ... La escucho atentamente dandole oportunidad para que desahogue su verbocidad, antes de lanzarme a la tarea de sonsacarla con habiles preguntas para conocer el motivo de su desazon, en plan de intentar ayudarla.

Conozco demasiado su vida, sé que es una muchacha buena, sencilla amante de su hogar, un tanto alocada pero en el fondo profundamente sentimental que tiene un esposo cariñoso y bueno que la adora y la colma de halagos y alegrias. Qué podra, pues, inquietarla?

Una vez lanzada por el camino de las confidencias me cuenta sus cuitas. La escucho, desorbitados los ojos, hablar de riñas, disgustos separación, divorcio, que sé yo, una serie de locuras.... y con lagrimas en los ojos y quejas amarguisimas, concluye explicandome el motivo de su amargura.

Juan, su esposo se ha aficionado a los juegos de pelota.

—Pero es posible que esa tonteria sea para ti motivo de infelicidad? —le pregunto asombrada.

—Si, asi es. Pero déjame que te cuente todo desde el principio. Tu sabes que yo nunca he sido aficionada a tal diversión.

Asiento con un movimiento de cabeza, y ella también.

—A Juan tampoco le llamó nunca la atención. Un dia tuvimos invitados a comer un matrimonio amigo nuestro. Alli nació mi desdicha. De sobremesa se habló, entre otras cosas, de la temporada que se iniciaba. Ambos visitantes, marido y mujer son lo que se dice verdaderos fanaticos de ese deporte. Hablaban con estusiasmo de él y terminaron invitandonos para que asistiéramos una noche con ellos a presenciar un juego.

Cuando se retiraron, Juan pensaba dar una excusa el dia que, como nos prometieron, viniesen a buscarnos. Fui yo quien insisti en asistir tan sólo por cortesia.

Asi las cosas, llegó el dia que nuestros amigos acudieron, puntuales a buscarnos. Honradamente te diré que me aburri soberanamente, a Juan lo vi un poco animado, pues nuestro amigo le explicaba las jugadas y creo que con su contagiosa animación llegó a entusiasmarlo. Las visitas de nuestros amiges se repitieron y no tengo ni que decirte cual era el tema obligado de sus conversaciones.

Las invitaciones se sucedieron y el interés de Juan por el juego crecia al par que mi aburrición aumentaba. Alarmada ante el giro que tomaba su afición quise resistir, no asistiendo. Al principio, él aceptó quedarse en casa acompañandome, aunque te confieso que sé que lo hacia en contra de su gusto; se le veia inquieto y malhumorado toda la noche. Se acabaron nuestras veladas agradables, a la lumbre del hogar. Juan, con su libro predilecto yo haciendo alguna labor.

Mas tarde decidió marcharse sin mi, en compañia de nuestros amigos. Regresa tarde, tranquilo y entusiasmado cada vez mas con el deporte.

(Continuara)

„AZUCENA"

Traduci pa Tujuchi

No. 16

Mientras tanto tur e cosnan aqui tabata pasando, e berdadera esposa di e captan defunto tabata lucha entre bida i morto, agoniza bao di e pesadumbre di un secreto cu a bira p'e awor un calamidad. Tur condolencia y manifestacionnan di simpatia tabata dirigi naturalmente na lady Tremus, mientras e muhé infortuna cu tabata stima e defunto profundamente, no tabatin mas cu seuridad di su cuarto i lagrimanan di su wowo.

Lord Forbes i su esposa a asisti na funeralnan di e captan i na Durand i na nan regreso nan a combida lady Tremus den nan compania pa castillo di Baralt, pensando cu pasando un temporada aya cerca nan e namorada dje defunto aqui lo por tin e satisfaccion di por logeer tambe camina su namorado defunto a pasa e ultimo dianan di su bida.

Lady Tremus, quende sin duda tabata masha trisfo i cu en realidad e noticia a emociona, a haci uso dje invitacion.

Despues cu e tabata aya, lady Nelly a bai bishit'é i a hañ'é obliga di combida tanto lady Tremus como lady Forbes i su casa, pa hin come na Belgrave. Lady Tremus tabata munstrando masha interes pa por a serra conoci cu lady Azucena. I e tanta a supone cu awor Azucena mester por cura di su enfermedad amoroso, mirando e dama aqui na luto pa e homber quende cu morto a destroza curazon di sobrina.

„Esaqui lo ta un bon ocasion," e tanta a bisa den su mes i den su animo el a hanja un rayo di speranza.

Lady Nelly a cuminza ta bira inquieto seriamente pa salud di Sus, quende cada dia tabata birando mas desgusta. I queriendo cu e por a distra'é su sobrina cu e ultimo detallenan adquiri respecto n'e catastrofe, el a papié dje ceremonionan espléndido cu nan a haci pa captan Siegfried, i el a agrega acerca cu lady Tremus a ricibi e pruebanan di condolencia. Pero e tanta no a ripara con corra mannan palido di su sobrina a bira i con e tabata lucha p'e domina su indignacion.

Bibo o morto, Siegfried tabata di dje solamente! Cu derecho ningun muhé a atrevé na compania su casa defunto te na su tumba of jora su morto como si fuera e defunto tabata pertenece na dje of bisti luto p'e?

Di quico tabata sirbi awor di descubri su secreto mas, ora cu enter mundo tabata papia di lady Tremus i di su consagracion na memoria di su prometido infortuna? Si e haci esai, anto lo nan tum'é pa hende loco i nan ta capaz di bai hibé montecristo. Quico e mester haci anto den semehante situacion?

„Oh Siegfried", e hobencita tabata sclama den momentonan di mayor desesperacion. „Abri bo brazanan i hiba mi hunto cu bo!"

Infortunionan grandi a ataca hasta e curazon di mas sano i asina ya e curazon di Azucena cu nunca no tabata conoce rencor, awor tabata odia lady Tremus profundamente.

Pasobra si no tabata pa e muhé aqui, su esposo defunto no tabatin mester di bai camina e tabata biba, cual biahe a costa su bida. De la manera cu practicamente ta lady Tremus tabata su asesino. Sin e muhé ai su necia aspiracionnan hamas Siegfried lo a perece den e catastrofe ai.

E sufrimento inmenso di Azucena durante e dianan ai ta solo Dios por a duna un splicacion di nan. Anna cu tabata sirbi di consuelo pa su maestra, tabata sufri hunto cun'é como e tabata testigo di nan matrimonio, pero ni e tampoco no por a adivina con profundo tabata e maestra su sufrimento. E tabata pasando diferente dianan tras di otro cerrá den su dormitorio, sin mira luz, pensando con lo termina e tragedia dolorosa di su bida. Dia cu Azucena a bandona su cuarto e tabata asina flaco i desfigura i malo, cu tabata dificil pa hende reconoce.

Un atardi lady Nelly a suplica Azucena p'e baha bini den salon.

„Tanto bal cu mi ta aya, of na cualquier camina", e mucha a pensa pasobra ningun camina mas no tabata interesé i pa complace su tanta el a dicidi di bai den salon.

Pero Azucena no por a sospecha e prueba tremenda cu e mester a bai somete n'é. Tur atardi e tabata pensa e mehor manera con e por revela su secreto na su tanta, pasobra e tabata sinti cu ya e sol no por carga mas e secreto di su matrimonio. Con cu ta, un dia toch lo e mester bisé, esta cu e no muri promé. Azucena tabata asina preocupa cu e pensamento aui, cu drentando e salon e n' a pone tino cu tabatin dos persona sinta ai den. Un di nan tabata lady Forbes cu a lamta bin contré.

„Bon tardi, senjorita Sus. Hende por mira con malo bo ta. Bo curpa ta decai ainda. Casi hende no por reconoce bo mas. Mi n' tabata sa cu bo tabata malo."

E ultimo bez cu Sus a papia cu lady Forbes e ta corda cu e tabata na lado di captan Siegfried i e triste recuerdo aqui a haci su wowonan jena cu lagrima. Lady Forbes a sinti un pena profundo mirando con abatido su amiga hoben tabata.

Lady Nelly a apuré na bisa:

„Acerca bo Sus, aqui mi ta presenta bo na lady Tremus i na lady Tremus el a bisa: „Lady Tremus, ata Senjorita Azucena."

I asina, pa di promé bez e dos muhénan a contra cara cara cu otro. Dos muhe cu na un manera asina stranjo a cruza camina di bida di otro. Azucena a hanja un sintimento di rebeldia comprendiendo su mes situacion. Martha Tremus, quende nunca Siegfried tabata stima, tabata carga un luto cu no tabata correspondé na dje, un luto dilanti dje muhé cu e captan defunto tabata stima, dilanti esposa legitima di e defunto, quende sinembargo no tabatin derecho di exterioriza su dolor, aunque cu e tabatin un curazon destroza.

Cu frasenan carinjosa lady Tremus tabata obliga Sus na combersa cun'é i mirando su palidez creciente i queriendo cu ta frio e tabata sinti, el a tapa Sus cu un shal.

Poco rato despues e presentenan a continua e combersacion cu presencia di Azucena a bin interrumpi. Nan tabata combersando di captan Siegfried y aunque cu lady Tremus no tabata munstra mucho interes, sinembargo lady Nelly tabata demonstra su pena. Den opinion dje tanta, cu aunque cuanto Azucena por tabata simpatiza e captan, sinembargo cortesia ta manda cu sabiendo cu e tabata destina pa casa cu lady Tremus, e mester a domina e pasion cu e tabata inspira.

I awor lady Tremus a cuminza ta conta dje numerosa manifestacionnan di simpatia cu tabatin na ocasion di entierro di su namorado i a bisa nan cuanto telegram i pruebanan di aficcion i respet fuera simpatia el a ricibi cu motibo di su compromctido defunto. Hasta lady Tremus a tira algo riba tambe pa haci e combersacion ainda mas bunita. E tabata papia di su compromiso, como si fuera cu esaqui tabata bai tuma luga boluntariamente i pa termina el a bisa acerca cu pa loque a pasa su namorado, el a hura di no casa hamas i queda fiel na su promesa i cu tur homber lo no nifica nada mas p'é.

Azucena a escapa un quehido leve, cual tabata imposible p'e domina. Lady Tremus tendiendo esaqui a bis'é: „Mi amiga, tempo ta masha malo i bo mester cuida bo curpa."

I manera tabata pa malo e combersacion a bolbe sigui tocante e asunto nan funebre i e muhé a papia dje amor cu e tabata profesa na captan Siegfried. Azucena a comprende cu envez di stop, lady Nelly tambe tabata prolonga e combersacion i.... un grito di desmayo di Azucena a pone un fin na e predicashi.

(E ta sigui)

MONA LISA HAD EEN DUBBELGANGSTER

HET BEROEMDE SCHILDERIJ WERD 40 JAAR GELEDEN GESTOLEN

de dief herkende zijn geliefde ....

VEERTIG JAAR geleden plaatste de antiquair Geri in Florence een advertentie, waarin hij kunstwerken te koop vroeg, om een tentoonstelling te organiseren. Spoedig bleek, dat deze alledaagse gebeurtenis grote gevolgen zou hebben. De heer Geri kreeg op die annonce verschillende brieven, waaronder er één was van een zekere Vincenzo Leonardi, die hem een oud meesterwerk aanbood voor 500.000 francs. Bij nader onderzoek bleek, dat de heer Geri hier een „koopje" kon halen, want het aangeboden schilderij was niet minder dan de beroemde „Mona Lisa" van Leonardo da Vinci.

DE AANBIEDER van dit wonder onder de schilderstukken zou een goede dag hebben gehad, indien Geri op dit aantrekkelijke voorstel zou zijn ingegaan. Want hij had de Mona Lisa twee jaar tevoren gestolen uit het Louvre te Parijs. Vanzelfsprekend had deze diefstal in de wereld veel stof doen opwaaien, temeer omdat zij op klaarlichte dag had plaatsgevonden.

Alle nasporingen waren tevergeefs geweest ook toen een frans weekblad 40.000 francs toezegde aan degene, die het schilderij terugbracht. Er zou niet worden gevraagd naar de dader of naar de motieven van de ontvreemding. De dief had dus 40.000 frs. in zijn zak kunnen steken en zou verder practisch vrijuit gaan.

Men deed dit verlokkende aanbod, omdat men algemeen begreep, dat een zo beroemd kunstwerk nooit te koop kon worden aangeboden zonder dat men het vrijwel direct herkende, terwijl men dan tevens direct de dief op het spoor zou zijn. Daarom vreesde men terecht dat het schilderij door de onrechtmatige bezitter wel eens kon worden vernietigd uit vrees voor ontdekking. Maar niemand zag of hoorde lange tijd meer iets van één der schoonste kunstwerken ter wereld.

Er op af.

DE ANTIQUAIR Geri deed alsof hij zich interesseerde voor het aanbod van de vreemdeling, die aanvankelijk niets meer van zich liet horen. Maar op een goede dag verscheen hij en vroeg hij of zijn klant hem in zijn hotel wilde bezoeken om het meesterwerk te bezichtigen.

Dat wilde de antiquair maar al te graag en samen met de directeur van een beroemd museum in Florence wandelde hij een tweederangs hotelletje binnen, waar Leonardi een withouten kist open schroefde. De kunstkenners herkenden het schilderij onmiddellijk. De arrestatie van de dief was nu nog een kwestie van minuten.

Geheel de kunstminnende wereld herademde toen bleek, dat de Mona Lisa was gevonden. De dief bleek echter helemaal geen „zware jongen" te zijn. Hij heette in werkelijkheid Vinzenzo Perugia en had vóór de diefstal al enkele jaren in Parijs gewoond. Eigenlijk was hij kunstschilder van beroep maar omdat hem dat zo'n magere boterham opleverde, was hij glazenmaker geworden. Voor zijn werkgever moest hij ook wel eens in het Louvre zijn en zodoende kende hij daar goed de weg.

Herinnering

DEZE EENVOUDIGE, arme kunstschilder had echter in zijn persoonlijk leven nog meer verdriet ondervonden dan in zijn werk. Hij had een korte tijd gelukkig geleefd met een doodarme meisje, dat hem door de dood was ontvallen. Toen hij op een dag voor de Mona Lisa stond, kwam hij tot de verbijsterende ontdekking, dat madonna Lisa del Gioconda en zijn overleden geliefde veel op elkaar leken en dit deed hem besluiten het meesterwerk mee te nemen als een herinnering aan zijn gestorven geluk.

Twee jaar hield hij het verborgen. Eerst toen de honger hem daartoe dwong, besloot hij het te verkopen.

De politie hechtte aanvankelijk weinig geloof aan dit dramatische verhaal, temeer omdat Perugia eerst had verteld, dat hij het stuk had meegenomen naar Italië omdat Napoleon zoveel kunstschatten in zijn vaderland had geroofd. In de correspondentie van deze merkwaardige man vond men echter veel liefdesbrieven van zijn geliefde Mathilde en een klein portretje, waaruit inderdaad een gelijkenis met Mona Lisa bleek.

Wie was Mona Lisa?

DE TERUGKEER van het meesterwerk naar Florence, die op zo merkwaardige wijze had plaatsgevonden werd met een grote tentoonstelling gevierd. Het teruggevonden schilderij werd er ook geëxposeerd en duizenden verdrongen zich nog eens voor het portret van de vrouw, die Leonardo da Vinci eens heeft geïnspireerd tot één der schoonste scheppingen, die ooit werden gewrocht.

Het is een portret van Madonna Lisa del Gioconda, vrouw van een voorname Florentijn uit Da Vinci's tijd. Hoe Da Vinci haar heeft leren kennen, is niet bekend. Het verhaal gaat, dat zij slechts enkele malen voor hem heeft geposeerd doch aan de afwerking van het schilderij heeft Leonardo jaren gewerkt. De grote kunstenaar werd er zelf ook zeer door geboeid. Hij heeft het steeds meegenomen wanneer hij weer naar een andere plaats vertrok, totdat hij er tenslotte mee in Frankrijk belandde in de tijd toen Da Vinci bij koning Frans I in dienst was.

Deze vorst was zeer eerzuchtig en praalziek, maar ook een liefhebber van goede kunst. Min of meer onder dwang heeft Leonardo deze grote creatie aan Frans afgestaan, doch niet dan nadat de vorst had toegezegd dat de schilder het nog gedurende zijn leven mocht behouden.

Gelukkig einde.

ZO BELANDDE de Mona Lisa in Frankrijk. Met veel vertoon liet de franse koning het schilderij in Fontainbleau ophangen, nadat Leonardo was overleden. Vele eeuwen later verhuisde het naar het Louvre. Na de diefstal door Perugia zou het nog eens een glorietocht maken. Met een speciale trein ging het kunstwerk veertig jaar geleden naar Parijs terug om in het Louvre weer thuis te komen.

De Fransen waren dolblij met hun herkregen schat. Maar gezien de achtergrond van de diefstal droeg men de dief toch geen kwad hart toe. Zijn misdaad moest worden gestraft, maar de rechtszitting in Parijs werd door een zeer talrijk publiek bijgewoond dat tegenover de dief een zeer welwillende houding aannam.

Perugia kreeg een jaar gevangenisstraf voor zijn daad. Dit is een zeer milde straf wanneer men bedenkt, dat de Mona Lisa als één der grootste kunstwerken ter wereld wordt beschouwd. En als pleister op de wonde kreeg de ongelukkige minnaar nog een groot aantal geschenken van meevoelende dames. De meesten daarvan woonden in Amerika.

Zelden heeft een diefstal zoveel stof doen opwaaien. Ook zal men lang moeten zoeken in de geschiedenis naar een dief, die zo met geschenken werd overladen als Vinzenzo Perugia.

SURINAME BEZIT 2458 AUTO'S

PARAMARIBO.: — In het Surinaams ochtendblad „De Tijd" lazen wij, dat er in het eerste halfjaar van 1954 2458 motorrijtuigen, tractoren, bromfietsen e.d. niet meegerekend, rondreden. 423 hiervan waren motorrijwielen, 1.438 personenauto's, 95 autobussen, 440 vrachtauto's, 45 speciale voertuigen en 17 trekkers.

RUIL VAN AMERIKAANSE VLIEGERS IN CHINA VOOR CHINESE STUDENTEN IN AMERIKA

WASHINGTON: — Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft op een persconferentie op de vraag, of Amerika een aanbod van de Verenigde Naties zou overwegen tot de uitwisseling van de in China gevangen genomen Amerikaanse piloten tegen Chinese studenten, geantwoord dat dit geheel afhangt van de aard van het aanbod en de omstandigheden op het ogenblik, dat het gedaan wordt. „Onze bezorgdheid strekt zich niet uitsluitend uit tot het militaire personeel, doch eveneens tot de Amerikaanse burgers die in China vastgehouden worden".

De woordvoerder ontkende, dat tot nu toe een uitwisselingsaanbod van Chinese zijde is ontvangen.

JAPAN ERKENT BELEID VAN PEKING NIET

TOKIO: — De Japanse regering is niet van plan het bewind van Peking te erkennen, aldus heeft de minister van buitenlandse zaken, Sjigemitsoe, in de Rijksdag verklaard in antwoord op vragen. Het gaat erom Peking of Formosa te erkennen en wij hebben reeds gekozen, aldus de minister. Hij deelde mede dat de regering zal trachten een handelsaccoord met Peking te sluiten, dat verenigbaar is met betrekkingen, welke zij met de Chinese nationalisten onderhoudt. Een voorwaarde zou echter zijn, dat de Chinese communisten zich op geen enkele wijze mengen in de binnenlandse aangelegenheden van Japan.

DUBBELDEKS AUTOWEGEN

BONN. — Een Duitse constructeur heeft bij het patent-bureau in Muenchen octrooi aangevraagd op een model voor autowegen met verdiepingen. Als beste methode om de bestaande autosnelwegen te ontlasten, predikt bij de bouw van dubbele autowegen, die in het midden op betonzuilen moeten rusten. Zij zouden in de meeste gevallen op de bestaande wegen kunnen overspannen. Met de door de aanvrager van het octrooi geconstrueerde werktuigen zouden per dag 360 meter dubbele autoweg kunnen worden aangelegd. Bovendien zouden de kosten geringer zijn dan bij de aanleg van gewone wegen. Recente verkeerstellingen op 10.000 punten langs de Duitse autowegen hebben aangetoond, dat gemiddeld op ieder punt dagelijks 5.000 auto's passeren. Op de drukste delen, zoals in het Ruhrgebied en in het industriegebied van Mannheim, telde men zelfs meer dan tienduizend wagens per dag. Sedert lang worden hier de bestaande autobanen ontoereikend geacht voor het steeds toenemende verkeer. Het autoverkeer in de bondsrepubliek is thans vier maal zo sterk als voor de oorlog.